

2.3.2.1 Stordriftsjusteret bedste praksis

Den stordriftsjusterede bedste praksis metode beregner effektiviseringspotentialet ved at alle enheder bliver lige så effektive som de mest effektive enheder. Metoden er illustreret med et regneeksempel i bilag D. Nedenfor gennemgås hovedtrinene i beregningen.

- Først isoleres effekten fra bedste praksis ved at justere/"normalisere" for forklarende variable fundet gennem den multiple regression. For andre forklarende variable end stordrift/størrelse foretages normaliseringen/justeringen på nøjagtig samme måde som beregning af stordriftseffekter (se afsnit 2.3.1.1). For stordrift/størrelse normaliseres ved at justere alle kommuners effektivitet med stordriftsfaktoren, således at de alle har samme størrelse (størrelse som et "modelskattecenter" – dvs. antal skatteydere delt med 30). Dette gøres (analogt med stordrift) for at enheder ikke straffes eller belønnes for at have mere eller mindre gunstige betingelser på forklarende variable end øvrige enheder, samt for at undgå at effekter fra stordrift dobbelttælles
- Herefter fastsættes niveauet for bedste praksis ved at rangordne de justerede effektivitetstal (årsværk/antal skatteydere). Niveauet for bedste praksis defineres som en given %-fraktil af de rangordnede justerede effektiviteter. Her anvendes top 5%-fraktil for den samlede model, for den lønmodtager-relaterede gruppe og for erhverv og hovedaktionær-gruppen. Der anvendes top 10%-fraktil for administration/støtte-gruppen. I bilag D beskrives rationalet for valg af disse fraktiler
- Produktivitetsgevinsten fra bedste praksis beregnes for hver kommune ved at sammenligne kommunens justerede effektivitet og den justerede effektivitet ved niveauet for bedste praksis og gange denne forskel med kommunens størrelse (antal skatteydere). For kommuner med bedre effektivitet end niveauet for bedste praksis vil dette betyde, at de har et effektivitetstab, og derfor får behov for flere medarbejdere, mens det modsatte gør sig gældende for kommuner, der er mindre effektive end niveauet for bedste praksis

Ved metoden sammenlignes enheder med de mest effektive enheder – ikke med en idealnorm for hvor effektive enheder bør være. De mest effektive enheder kan også have et potentiale for produktivitetsforbedringer, hvilket der dog ikke tages hensyn til her.